

خبر خارجی

کی روش جانشین بکرمن؟!

فدراسیون فوتبال کلمبیابه دنبال جانشینی برای خوزه بکرمن است. پیش از این رسانه های مختلفی مدعی شده بودند که کارلوس کی روش، سرمربی تیم ملی ایران جزو گزینه های فدراسیون فوتبال کلمبیا برای هدایت این کشور است. نشریه مارکای اسپانیا خبر داد که سرمربی پر تگالی بسیار به نیمکت کلمبیا نزدیک بوده و در آستانه هدایت تیم ملی این کشور است. فدراسیون فوتبال کلمبیا از ماه سپتامبر تاکنون به دنبال جانشینی برای خوزه بکرمن بوده و میل زیادی به استخدام کی روش پر تگالی دارند که اخیرا نیز با یکی از مدیران فوتبال کلمبیا دیداری داشته است. کلمبیا می خواهد خیلی زود برای استخدام کی روش اقدام کند ولی او در حال حاضر در حال آماده سازی تیم ملی ایران برای جام ملت های آسیا ۲۰۱۹ است و این رقابت ها نیز تا یکم فوریه زمان بر خواهد بود. نشریه اسپانیایی معتقد است که طرفین مایل به همکاری هستند و مذاکرات نیز تاکنون مثبت پیش رفته و پس از جام ملت های آسیا ادامه خواهد یافت. کی روش نیز علاقه مند است تا چالشی جدید را در دوران حرفه ای خود تجربه کند و نسبت به چشم انداز فوتبال کلمبیان نیز دید مثبتی دارد.

کاوه در راه فرانسه

کاوه رضایی که با انتقالی پنج میلیون یورویی از شارلوا به کلوب بروخه آمد در تیم جدیدش چندان موفق نبود و حالا خبر می رسد باشگاه المپیک مارسی فرانسه علاقه مند به جذب این مهاجم ایرانی است. به نقل از coeumarseillais، آنتونی زوبی زار، تاعلاقه مند به جذب کاوه رضایی، مهاجم ۲۶ ساله و ایرانی باشگاه کلوب بروخه بلژیک است. مارسی در نقل و انتقالات زمستانی به دنبال مهاجم خواهد بود تا با کسب قهرمانی در لوشامپیونه جواز حضور در لیگ قهرمانان اروپا را به دست آورد.

از پایان بازی، سرمربی پیکان تمایلش برای هر هفته بازی کردن در ورزشگاه آزادی و مورد توجه قرار گرفتن را افشا کرد اما حقیقت آن است که اگر قرار باشد پیکان جلالی هر هفته زیر ذره بین قرار بگیرد و طیف وسیعی از فوتبالی ها بازی هایش را تماشا کنند، این مربی باید از همین حالا به دنبال بازنشستگی باشد. برانکو، کی روش، روزنامه نگارها، عادل فردوسی پور، بخشی از فهرست دشمنان فرضی جلالی هستند فهرستی که هر روز بیشتر از روز قبل تکمیل می شود. مجید جلالی کارشناس محبوب تلویزیون است. مردی که پس از هر شکست تیم ملی، نمودار هایش را برمی دارد و از این استودیو به آن استودیو می رود. این «اسیب شناسی» اما چرا برای موفقیت به خود او کمک نمی کند؟ چرا تنها موفقیت های این مربی، بیشتر از یک دهه قبل به دست آمده اند و همان موفقیت ها بیشتر از تاکتیک و نقشه های فنی، به ماجراهای دیگری پیوند خورده اند؟ جلالی قبل از اسیب شناسی بعدی فوتبال ایران، باید به دنبال راهی برای نجات خودش از وضعیت فعلی باشد. هر چند که شاید اوضاع برای او چندان هم بد نظر نمی رسد. قرار دادهای خوب، نتیجه های بد و البته سوال هایی که از آقای مربی پرسیده نمی شوند.

پرسپولیس ایدادر «شرایط مسابقه» نبود اما با همین کیفیت نیز پیکان را شکست داد. حالا مقصر این نتیجه چه کسی است؟ رسانه ها؟ تلویزیون؟ سازمان لیگ؟ داور؟ بازیکنان حریف؟ تماشاگرها؟ یا خود مجید جلالی؟ برای پیدا کردن مقصر شکست مقابل پرسپولیس، لازم نیست مجید جلالی راه دوری برود. خود او، متهم ردیف اول تجربه چنین نتیجه ای برابر تیم پرفسور به شمار می رود. تیم جلالی بین دو نیمه به عنوان برنده به رختکن رفت اما در ۴۵ دقیقه دوم، هیچ حرفی برای گفتن نداشت و به سادگی تسلیم حریف شد. تعویض برانکو، پرسپولیس را به پیروزی نزدیک کرد و تعویض های جلالی برای تیم او نتیجه معکوس داشتند. حتی در دقایقی که محسن ربیع خواه برای اولین بار از زمان پیوستن به پرسپولیس در سمت راست خط دفاعی بازی می کرد، پیکان نتوانست از این جناح فشاری به حریف وارد کند. با وجود انبوهی از مهره های هجومی، نقشه پیکان در نیمه دوم در دفاع کردن خلاصه می شد. این تیم حتی بعد از دریافت گل اول، قصد نداشت از دفاع دست بردارد. مهره های پیکان مدام روی زمین می افتادند و ظاهر این بخشی از «تاکتیکی ترین» توصیه های مجید جلالی به آنها بود. پس

داده بود و هنوز با جانشینان احتمالی این مهره ها مذاکره می کرد. چندین ماه بعد، این روند این بار مقابل پرسپولیس تکرار شد. جلالی باز هم با ترکیب ناقصی از حریف روبه رو شد و باز هم نتیجه خوبی به دست نیاورد تا زمین و زمان را در نقش مقصر قرار بدهد. سرمربی پیکان معتقد بود پرسپولیس ترکیب خوبی در اختیار داشته است. چرا که همین تیم با همین نفرات در فینال آسیا به میدان رفته و حتی آدام همتی طعم حضور در آن میدان بزرگ و پرفشار را چشیده است. شاید یک دهه قبل، وارونه جلوه دادن حقایق از سوی جلالی با واکنش منفی هواداران فوتبال روبه رو نمی شد اما در عصر استیلای شبکه های اجتماعی و گردش روزمره اطلاعات، دیگر هیچ نکته ای از هیچ کس پنهان نمی ماند. تیم برانکو در فینال لیگ قهرمانان قربانی استفاده از مهره هایی شد که هنوز به اندازه کافی برای بازی در این زمین «بزرگ» نبودند. این تیم اما در سایه محرومیت، چاره ای به جز استفاده از همین نفرات نداشت. آنها در حالی به مصاف پیکان رفتند که چهار بازیکن اصلی و شروع کننده فینال آسیایی انصراف، رسن، بیروونورالهی را در اختیار نداشتند. این تیم برای چند روز در تعطیلات بود و حتی اعضای کادر فنی اش ایران را ترک کرده بودند.

آرپاطاری

بزرگی زده اند. به مراتب بزرگ تر از همه آن چه مجید جلالی در عمر سی و چند ساله کاری اش انجام داده است. «مسئولیت پذیری» هیچ وقت جایی میان برنامه های مجید جلالی نداشته است. او یا برنده می شود و یا دیگران را متهم می کند که جلوی پیروزی اش را گرفته اند. سرمربی پیکان در هفته اول همین فصل، روبه روی یکی از بی مهره ترین استقلال های تمام تاریخ قرار گرفت. تیمی که در خط حمله، سجاد آقایی را به صورت ثابت به زمین فرستاده بود و روی نیمکت، الهیار صیادمندش را

تحمیل باخت به یک «مربی خارجی» در هر شرایطی برای مجید جلالی دشوار به نظر می رسد. شاید او حالا برانکو را مورد تمجید قرار بدهد اما در زمان حضور همین مربی روی نیمکت تیم ملی، جلالی منتقد شماره یک مربیان خارجی بود و برای مقابله با آنها حتی به رئیس جمهور نیز نامه نوشت. او بعدها علیه کارلوس کی روش نیز موضع تندی گرفت. برانکو و کی روش با وجود همه اختلاف ها در همین چند سال دست به کارهای

همراه بانک

شعب دیجیتال

همراه پرداخت

بانک ایران زمین بانک دیجیتال